

Saygıdeğer Adil Artukoğlu Hocam için

For My Respectable Professor Adil Artukoğlu

Bülent Yılmaz*

Öz

Vefat eden Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü emekli Öğretim Üyesi Prof. Dr. Adil Artukoğlu için kaleme alınmış anı yazısıdır.

Anahtar Sözcükler: *Adil Artukoğlu; Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü; tıbbi dokümantasyon.*

Abstract

This is a memoir for decedent Prof. Adil Artukoğlu who was retired Associate Professor of Hacettepe University Department of Librarianship.

Keywords: *Adil Artukoğlu; Hacettepe University Department of Librarianship; medical documentation.*

En zor yazılanı bu olsa gerek: Hayatımıza dokunmuş iyi insanlara kaybettiğimizde yazdıklarımız. Hayat böyle bir şey işte; saygıyı hak etmiş, bu dünyada güzel yaşamış, iyi şeyler yapmış insanları da kaybediyoruz ne yazık ki! İyi, doğru ve güzel insanları kaybettiğimizde dünyanın iyilik, doğruluk ve güzelliğinden de bir parça kopup gidiyor onlarla birlikte. Her biri ile biraz daha eksiliyoruz.

Adil Hocam ile ilk kez yüksek lisans eğitimim sırasında karşılaşmış ve tanışmıştım. Dersini aldım. “Kütüphanelerde İşbirliği” dersiydi sanırım. Son derece sakın ancak disiplinli ve çalıştıran, araştırmaya yönelten, eksikliği hemen hemen hiçbir gerekçe ile kabul etmeyen bir yapısı vardı. Az biraz çekinirdik onun dersinde. Derse dakikasında başlar, dakikasında bitirirdi. Geç kalmanızı hiç istemezdi. Mesleğini seven, mesleğine gönül vermiş, bize bu mesleği, bayrağı teslim eden hocalarımızdan birisiydi. Derdi hep ülkesi ve mesleği idi. Mesleki konuları hep ulusal düzeyde tartışmayı, ele almayı tercih eder ve severdi. “Sağlam basmalı meslekte” derdi; klasik yaklaşımlı bir Hoca idi. Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü’nün ilk ana sütunlarından. Verilen eğitim öğretim görevini eksiksiz ve disiplinle yerine getirdiğini gözlemler, etkilenirdik bölümde. Bize akademik terbiye veren Değerli Hocalarımızdandı. Bölümümüzün bizi besleyen akademik atmosferini oluşturan Hocalarımız arasındaydı. Bölümde gözlerimizi onlarla açmış, onlarla beslenmiştik. Ders dönemine denk gelen bir bayram tatilimi uzatmak için kendisinden izin istediğimde kabul etmemiş ve “dersin benim için bayramdan çok daha önemli” olduğunu söylemişti. Azıcık bozulmuştum ama şimdi aynı şeyi ben öğrencilerime inanarak söylüyorum ve her söylediğimde Adil Hocamı anımsıyorum.

Bizi şekillendiren, yetiştirenlerdendi. Gereksiz hiç konuşmaz gibi gelirdi bana. Sadece söylenmesi gerekenleri söylerdi.

* Prof. Dr., Hacettepe Üniversitesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü, e-posta: byilmaz@hacettepe.edu.tr
Prof. Hacettepe University Department of Information Management.

Hep temiz ve düzgün giyinirdi. Takım elbisesiz ve kravatsız hiç görmedim. Sakalını da hiç görmedim. Davranışlarında son derece saygılı, ölçülüydü. Kızdığı olurdu elbette ama hakaret ettiğini, kötü ve kaba bir söz söylediğini hiç görmedim. Kendine özgü müthiş bir nezaketi vardı. Bir kuşağın nezaketi vardı onda da. Tıpkı İlhan Kum, Nilüfer Tuncer, İrfan Çakın, Gülbün Baydur, Tülin Sağlamtunç ve elbette Sevgili Osman Ersoy Hocamın nezaket kuşağındandı Adil Hocam. Aralarındaki ilişkilere bakar hayran kalırdık. Bu da bir kültürdü. Bölümüzdeki uygar ortamın yaratıcısı ve bugünkü varlığını onlara borçluyuz.

Evet, Prof. Dr. Adil Artukoğlu Hocam borçlu olduklarımızdandır. Hem de çok borçlu olduklarımızdan.

Işıklar içinde uyuyun Saygıdeğer Hocam!